

[Arbejds- og Socialministeren.]

Jeg tvivler paa, at man ved almindelige Forholdsregler kan opnaa en fuldstændig Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Der vil altid rundt om i Landet, og navnlig i Vinterhalvaaret, findes en Del lokal Arbejdsløshed, ogsaa med langvarigt arbejdsløse. Undertiden hører man, at de offentlige Arbejder trækker normal Arbejdskraft fra de private Erhverv, men jeg vil gerne understrege, at dette ikke bør være Tilfældet. Det maa stadig fremhæves, at offentligt Arbejde kun bør være en Supplering af Arbejder iværksat af det private Erhvervsliv, og at Arbejdskraften derfor i første Række maa staa til Raadighed for dette. Det opnaar man efter min Mening ogsaa ved Beskæftigelsesarbejderne, idet man efter Beskæftigelsesloven kun beskæftiger de langvarigt arbejdsløse, saa at de kortvarigt ledige, hvilket vil sige den bedste Arbejdskraft, staar til Raadighed for det private Erhvervsliv. Yderligere har man indført den Sikkerhedsbestemmelse, at de Arbejdere, der beskæftiges efter Loven, staar tilmeldt de offentlige Kontorer for arbejdsløse, og derfor skal tage almindeligt produktivt Arbejde, saafremt saadant kan anvises. Naar man derfor efter Beskæftigelsesloven holder sig til den Arbejdskraft, der har en lang Ledighed, sikrer man sig i Virkeligheden, at der til Stædighed er en Reserve af kortvarigt ledig Arbejdskraft til Raadighed for de private Erhverv, som søger Arbejdskraft, samtidig med at man ved stadig at tage fra Bunden af den til Raadighed værende Arbejdskraft søger at sikre sig, at de, der trænger mest til det, først kommer i Arbejde igen. Det er Betragtninger af den Art, som ligger bag nærværende Lovforslag.

Med Hensyn til de vigtigere enkelte Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg kun bemærke, at man, som det fremgaar af Lovforslagets § 3, har fastsat 48 Timers Arbejdsugen som det normale, og at den hidtil i Beskæftigelsesloven fastsatte særlige Time-løn fremtidig afløses af en overenskomst-mæssig Løn. Begrundelsen for den foreslaede Udvidelse af Arbejdstiden er navnlig den, at der ikke ved andre offentlige Tilskudsarbejder, som er iværksat med Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden som Hovedformaal, saaledes Landvindings- og Grundforbedringsarbejder, er foreskrevet nogen Nedsættelse af Arbejdstiden, dels at den hidtidige Bestemmelse om 40 Timers Arbejdsuge i mange Henseender har virket uheldigt; bl. a. har den medført en uheldig Fordyrelse af Beskæftigelsesforanstaltningerne som Følge af, at Entreprenørernes

Materiel ikke kan udnyttes i samme Omfang som ved andet Arbejde.

Ogsaa med Hensyn til den Kreds, til hvilken Tilskud kan ydes, foreslaas en Ændring i Forhold til den bestaaende Lov saaledes, at der, naar særlige Forhold taler derfor, kan ydes Tilskud ogsaa til Beskæftigelsesforanstaltninger, der iværksættes af private Enkeltpersoner.

Endvidere indeholder Forslaget en Bestemmelse om, at der efter Omstændighederne kan ydes Tilskud til Omskoling af arbejdsledige. Erfaringerne baade her fra Landet og fra Sverige har vist Nyttens af at gennemføre Omskolings- og Opskolingskursus for visse Arbejdere.

Under Lovforslagets Behandling i Folketinget er der gennemført enkelte Ændringer. De vigtigste er, at der foruden til Omskoling, som jeg har nævnt, ogsaa ydes Tilskud til Opskoling, og at Arbejdsministeriets Beskæftigelsesudvalg udvides med en Repræsentant for Regeringens Beskæftigelsesudvalg, en Repræsentant for Finansministeriet og to Repræsentanter henholdsvis for Arbejdere og Arbejdsgivere.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-lade mig at anbefale Lovforslaget, som er enstemmigt vedtaget i Folketinget, til dette høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Josef Andersson: Som vi allerede har hørt af Ministerens Forelæggelsestale, og som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, tilsigter dette Forslag en Forlængelse af den Lovgivning, som begyndte med Loven af 1. Maj 1937, og som senere er blevet udbygget. Gennem de Erfaringer, der er indhøstet i de senere Aar, har det vist sig, at denne Lovgivning har haft stor Betydning, og det maa derfor hilses med Tilfredshed, at den højtærede Arbejds- og Socialminister har stillet Forslag ikke blot om at forlænge Loven, men om at give den permanent Karakter. Arbejdsløshed er en stor Ulykke for et Samfund, ikke mindst for dem, der rammes direkte af den. Beskæftigelsesforanstaltninger maa derfor have en fremtrædende Plads i den almindelige Politik. Enhver Regering maa vie dette Spørgsmaal en ganske særlig Opmærksomhed og træffe Foranstaltninger til at imødegaa en indtrædende Arbejdsløshed. Arbejdsledighed er Spild af en af Samfundets største Rigdomme, Arbejdskraften. Statsmagten maa derfor medvirke til, at ingen Arbejdskraft gaar til Spilde. Da Arbejdsløsheden imidlertid har sin Rod i selve Samfundets sociale og økonomiske Struktur, kan den ikke uden videre afskaffes ved en eller